

מ"ת 1419/05/18 - מדינת ישראל נגד ואליד הייב

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 1419-05-18 מדינת ישראל נ' הייב
תיק חיצוני: 189450/2018

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מבקשת מדינת ישראל
נגד
משיב ואליד הייב

החלטה

כתב אישום ורקע

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת **איומים** - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

על פי כתב האישום, ביום 29/4/18 סמוך לשעה 08:30 עצרו השוטרים, אורן חדד ויאיר בן סימון, את המשיב על כביש 90, סמוך לקיבוץ עמיעד, לאחר שהוצא נגדו צו מעצר, והביאו אותו לתחנת המשטרה בראש פינה.

בהמשך למתואר לעיל, בתוך תחנת המשטרה, סמוך למשרד המודיעין, הסתובב המשיב אל השוטר יאיר, הסתכל לו בעיניים ואיים עליו בכך שאמר לו "אני יודע איפה אתה גר, כל מי שמתעסק איתי אני לא מפחד מכלום, החיים שלי שחורים ושלך לבנים יש לי רחפן אני יודע איפה כולם".

עוד בהמשך, בתוך משרד המודיעין, איים המשיב על השוטר אורן בכך שאמר לו "אני יודע איפה כל אחד גר, יש לי רחפן הוא רואה הכל, אני יודע שאתה גר במושב אמנון אני יודע איך הגינה שלך נראית, אין לי מה להפסיד ישבתי מספיק זמן בכלא".

לאחר סיום חקירתו ובמהלך הובלתו של המשיב לתא המעצר, פנה המשיב בשנית אל השוטר יאיר ואמר לו "למה כל זה, זה סתם אתה יודע שאני שונא אותך ואתה שונא אותי, פעם קודמת שהשתחררתי מהכלא החזרת אותי אחרי שבוע על נהיגה בפסילה".

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים.

ראיות לכאורה

3. ב"כ המשיב אישר כי מתקיימות ראיות לכאורה המבססות את עבירת האיומים, ואולם טען כי קיימת חולשה ראיתית, המחלישה את עילת המעצר.

אישר כי אכן קיימות ראיות שהמשיב אמר לשוטר יאיר את הביטוי: "אני יודע איפה אתה גר" או נוסח דומה, וכי אמר דברים באותו סגנון גם לשוטר אורן. הסנגור אישר כי המשיב, בחקירתו במשטרה, הודה בכך שהשמיע את הנוסח המיוחס לו.

בנוסף, אישר הסנגור, בהתאמה לגרסת המשיב בחקירתו, כי המשיב ציין, בהמשך לדבריו, שהוא יודע איפה שני השוטרים גרים, כי יש לו רחפן, ולא חלק על כך שאמר לשוטר אורן שהוא יודע שאותו שוטר גר במושב אמנון, וכי הוא יודע איך הגינה של אותו שוטר נראית.

לעומת זאת - לגבי הביטוי הנוסף שהשמיע המשיב באזני השוטר אורן, על פי כתב האישום: **"אין לי מה להפסיד, ישבתי מספיק זמן בכלא"** - טען ב"כ המשיב כי הראיות לגבי אותו ביטוי חלשות, שכן השוטר אורן לא הזכירו, וכי, בניגוד ליתר הביטויים, המשיב הכחיש את אמירתו.

ב"כ המשיב טען כי אמירותיו של המשיב, "אני יודע איפה אתה גר" ו"יש לי רחפן" אינן מהוות איום, ולמצער מהוות איום בלתי חמור.

נטען כי המשיב, שחש כי המשטרה רודפת אותו, וכי השוטר יאיר, שלקח חלק באירוע סימן אותו כמטרה, התכוון להביע את תרעומתו בדבריו, ללא כוונת איום, ולכן השמיע אמירות סתמיות, אשר אינן משקפות כוונה כלשהי לפגוע בשוטרים.

נאמר שהמשיב הגיב בדברים שהשמיע, לתוקפנות חריגה שהשוטרים הפעילו כלפיו, וכי השוטר דיבר עמו "בציניות בלהט ובגסות", ולכן גם תגובתו הייתה שיקוף של היחס שקיבל.

הודגש כי למשיב אין כל רחפן, וכי דבריו היו נעדרי כל משמעות אמת, שעלולה להישמע מהם.

4. בחנתי איפוא את חומר הראיות בהתאם לטיעוניו של ב"כ המשיב, ומצאתי כי מתקיים בסיס ראיתי מספק לגבי כל האמירות המיוחסות למשיב בכתב האישום. בסיס זה מצוי, בטבע הדברים, בגרסאותיהם של השוטרים שהשתתפו במעצרו של המשיב ביום האירוע.

5. ביום האירוע, 29/4/18, היה תלוי נגד המשיב צו מעצר (דו"ח פעולה של יאיר בן סימון המסומן ד') ורכב שבו הוא נסע נעצר במחסום משטרה ליד קיבוץ עמיעד. השוטר בן סימון ציין בדו"ח כי בלש אחר ביצע את מעצרו של המשיב, וכי בהיותו בתחנת המשטרה, הגיע אליו השוטר יאיר לאזוק אותו באזיקי

רגליים. השוטר ציין כי המשיב, המכיר אותו כבלש מעניינים קודמים, **הביט בשוטר בעיניים**, ואמר לו את הביטויים המיוחסים לו בכתב האישום: **"אני יודע איפה אתה גר, כל מי שמתעסק איתי" "אני לא מפחד מכלום" "החיים שלי שחורים שלך לבנים"** וכן: **"יש לי רחפן אני יודע איפה כולם"**.

6. בזכ"ד נוסף מאותו יום (מסומן ח') הוסיף יאיר בן סימון כי המשיב אף אמר לו בהמשך **"אתה שונא אותי ואני שונא אותך"** והביע תרעומת על כך שעוצרים אותו **"סתם"**.

7. השוטר אורן חדד פירט בדו"ח הפעולה מיום האירוע את שלבי מעצרו של המשיב, שהיה מבוקש בגין חשד למעורבות בשוד, ואותר בפקק, כשהוא יושב ליד הנהג ברכב בו שלושה אחרים. גם אורן חדד פירט כי המשיב אמר לו, כשהגיעו לתחנה, והיו במשרדי המודיעין, שהוא יודע איפה כל אחד גר, כי **"יש לו רחפן והוא רואה הכל"**, וכי הוא יודע שאותו שוטר אורן גר בשוב אמנון והוסיף כי **"הוא יודע איך הגינה שלו נראית"**.

השוטר אורן לא ציין שהמשיב אמר לו כי הוא ישב בכלא ואין לו מה להפסיד - משפט, אשר על פי כתב האישום המשיב השמיע לאורן.

8. הביטוי לגבי כך שהמשיב היה בכלא ו"אין לו מה להפסיד", המיוחס למשיב, מבוסס על מזכר של שוטר נוסף מיום למחרת 30/4/18. אותו שוטר, עפר ברנדס, ציין כי שמע את השיחה בין המשיב לשוטר אורן, וכי באותה שיחה, בנוסף לדברים האחרים, התבטא המשיב כי היה בכלא ואין לו מה להפסיד.

9. שוטר נוסף בשם אדיר זכריה ציין אף הוא במזכר מיום האירוע את הדברים שהשמיע המשיב ליאיר. שוטר זה לא התייחס לשיחה בין המשיב לשוטר אורן, כך שמלבד מזכרו של השוטר ברנדס, אין כל ראיה נוספת לביטוי לגבי מאסר קודם ו"אין לי מה להפסיד".

המשיב בחקירתו מיום האירוע הכחיש כי איים על מי מהשוטרים. לדבריו, בהיותו ברכב, ברמזור, קפצו עליו שוטרים **"בקפיצה לא נעימה"** וכי השוטר יאיר, המוכר לו, אמר לו, בין היתר, כי הוא מכיר אותו וכי הוא יודע כל דבר עליו. המשיב טען כי בתגובה, ובמהלך שיחה בה הושמעו בינו לבין השוטר יאיר חילופי דברים, אמר הוא לשוטר כי גם הוא יודע הכל עליו, וציין כי יש לו רחפן. המשיב מסר כי אמר את הדברים **"סתם"** וכי שיקר בעניין הרחפן כי **"עצבן אותי"**.

בהמשך, אישר המשיב כי אמר תוכן דומה גם לשוטר אורן, ואולם אמר כי דיבר **"בצחוק"**, וכי הוא אמנם יודע שאותו אורן גר באמנון, כי **"שמע מאנשים"**, אך לא היה בביתו של השוטר מעולם.

המשיב לא נחקר כלל לגבי המשפט המיוחס לו לפיו **"היה בבית הסוהר ואין לו מה להפסיד"** - משפט שהתווסף לחומר החקירה רק למחרת חקירתו, ביום 30/4/18, במזכר של השוטר ברנדס.

אני מקבלת את טענת המשיב כי קיימת חולשה ראייתית יחסית לגבי המשפט האחרון, שלא הוזכר בדוחות של

שני השוטרים יאיר בן סימון ואורן חדד.

10. השאלה אם תוכן מסויים מהווה, או שאיננו מהווה, משום איום נענית במבחנים אובייקטיביים, על פי הבנתו של האדם הסביר, בהתחשב בסיטואציה ובנסיבות בהם נאמר התוכן החשוד כאיום (ע"פ 103/08 ליכטמן נ' מ"י).

11. טענת המשיב כי הדברים שהשמיע אינם מהווים לכאורה איום - נדחתה. התוכן שנאמר, ושלגביו אין למעשה מחלוקת, הנו תוכן שמשמעותו הסבירה והברורה הנה משמעות מאיימת. קביעה זו אינה משתנה גם אם אקבל את טענת המשיב על כך שהשוטרים, בעת שנעצרו, התנהגו כלפיו באופן תקיף. מדובר בחשוד המבוקש לכאורה על ידי המשטרה בגין צו מעצר. פעולת השוטרים, שערכו את המשיב הייתה לפיכך פעולה כדין. חשוד בעבירות חמורות, המבוקש לשם מעצר בצו שיפוטי, המשמיע באזני השוטרים המבצעים תפקידם כדין, אמירות על כך שהוא יודע היכן הם גרים, אף מציין לגבי אחד השוטרים את שמו של הישוב, ומוסיף כי הוא מכיר את הגינה, ואף מציין שיש לו רחפן - מאיים לכאורה על אותם שוטרים. מדובר בתוכן עוכר שלווה, אשר השומע אותו מבין ממנו כי המשיב מביע כוונה להגיע לביתם של השוטרים כדי לבוא עמם בחשבון על ידי פגיעה אפשרית בהם ובבני משפחותיהם בטרטוריה הפרטית והביתית. איזכור השימוש ברחפן מחריף את המשמעות המאיימת, ויש באמירה זו משום תחכום שנועד להעביר מסר כי המשיב מתווכח ומאובזר, וכי ביכולתו לפגוע באמצעות הרחפן בפרטיותם של השוטרים בזמן שאינם בתפקיד, ולהקל על הגעה לבתיהם.

12. החולשה הראייתית לגבי אותו משפט, על שהייתו של המשיב בכלא בעבר וכו', אינה משפיעה השפעה ממשית על עניין הראיות לכאורה, שכן, כך או אחרת, מהות האמירות הבנה כי המשיב יכול ועלול לפגוע בשוטרים.

מתקיימות ראיות לכאורה לגבי עבירת איומים.

עילת מעצר

13. כאמור, לא קיבלתי את טענת המשיב כי המשפטים שהשמיע לא מהווים, לכאורה, איום, וצינתי כי התוכן הנו תוכן מאיים ומדאיג.

קמה לפיכך עילת מעצר שהנה מסוכנות.

המסוכנות הנובעת מעבירת איומים הנה חריפה במיוחד במקרים בהם קיימת דאגה אמיתית שמא המאיים עלול להוציא את תוכן איומיו לפועל.

במקרה זה נטען מטעם המשיב כי הדברים הושמעו בהתגרות לכל היותר, וכי המשיב לא מחזיק רחפן, ובניגוד

לדברים שאמר לשוטרים, לא בלש אחריהם, לא הגיע לבתייהם, ולא התכוון לפגוע.

בחיפוש בביתו של המשיב לא נמצא רחפן או פריט רלוונטי אחר.

השוטר המאויים חدد לא ציין, בהקשר לאיומיו של המשיב, כי ראה אי פעם רחפן סביב ביתו, או תנועה חשודה אחרת.

הדברים שהמשיב השמיע מעידים על עזות מצח, היעדר מורא כלפי החוק, ועל נימה מתגרה ובלתי נורמטיבית, אשר אין להכשירה ולקבלה.

מדובר בתוכן מאיים ומטריד כשלעצמו, אשר יש בו לערער את תחושת הביטחון של השוטרים ולהביא לדאגה, ואולם לא קיימים סממנים של ממש לכך שהמשיב אכן נקט אמצעים להוציא את איומיו לפועל.

קמה עילת מעצר שהנה מסוכנות כלפי השוטרים, המתמקדת בצורך למנוע בעתיד איומים נוספים מצד המשיב כלפי השוטרים, כמו גם צורך להבטיח, כי המשיב לא יפגע בשוטרים, כפי שאיים לעשות.

14. עברו הפלילי של המשיב, אשר ריצה מאסרים בגין עבירות חמורות ורבות, לרבות בגין פרשה מורכבת של סחיטה באיומים יחד עם אחרים, ועבירות שוד מזויין, מוסיף להערכה כי הוא מסוכן, ולדאגה שמא האיום המילולי מבטא כוונות ממשיות. למשיב גם הרשעה בעבירה כלפי שוטרים (הפרעה) משנת 2016. מלחמת גורמי האכיפה בפשיעה, ובמקרה זה בהבאתו של חשוד לחקירה, הנה משימה חשובה, אשר המשטרה מבצעת. יש למנוע בכל דרך איומים של גורמים עברייניים כלפי אנשי משטרה, כדי שלא להרפות את ידי השוטרים המבצעים תפקידם.

לצד האמור, מדובר בעבירה מילולית בלבד, ובהתאם לכך יש לבחון אם מתקיימת מסגרת זולת מעצר ממש, שיש בה לענות על מטרת המעצר ולהפיג את המסוכנות באופן סביר.

חלופת מעצר

15. ב"כ המשיב לא הציע כל חלופת מעצר, זולת ביתו של המשיב בכפר טובא.

צוין כי אין טעם לקבל לגבי המשיב תסקיר מעצר, שכן הסנגור העריך כי תסקיר, אם יוכן, יימנע מכל המלצה, נוכח עברו הפלילי של המשיב ונסיבותיו.

בנסיבות העניין הנוכחי מצאתי כי השמתו של המשיב במעצר בית מלא בביתו עד תום ההליכים בצירוף הפקדת מזמנים, והזהרתו כי אם יפר את התנאים - ייעצר - תענה על מטרת המעצר.

לעניין שחרור לחלופת מעצר בתנאים מגבילים במקרים של עבירות איומים נגד שוטרים ראו את עמ"ת 54006-01-11 **ראובן מגרלישבילי נגד מדינת ישראל (03.02.11)**, ו- עמ"ת 13095-12-08 **מדינת ישראל נגד צח סעדא (24.12.08)**.

אני סבורה כי מעצר בית בכתובת ידועה, עדיף על הרחקה, במישור של יכולת הפיקוח בידי המשטרה, וכי ניתן יהיה אכן לבדוק בכל עת אם המשיב מקיים את תנאי מעצר הבית.

16. אני מורה איפוא על שחרורו של המשיב בתנאים הבאים:

א. המשיב ישהה במעצר בית מלא בבית אמו בכפר טובא. לשם בהירות ההוראה, ולמנוע אי הבנות במקרה של טענה להפרת תנאים - מובהר כי מותר למשיב לשהות אך ורק בקומה התחתונה וכי אסור לו להיות בחצר או בגינה, וכי על המשיב, בשלב הראשון, לשהות בתוך המבנה בדירת מגוריה של אמו בקומה הראשונה של המבנה.

אני מבקשת להבהיר כי ההגבלה על מעצר בית ללא יציאה לחצר דרושה לטעמי לשם פיקוח ולשם הגדרת גבולות ברורים. הצורך בהגדרה זו עולה מכך שלא נקבעו כל משמורנים על מעצר הבית ובשל חומרת הנסיבות לגבי עבר פלילי ולגבי איומים על שוטרים.

משטרת ישראל רשאית לבדוק את מילוי התנאים בכל עת, ואם יפר המשיב את התנאים ייעצר ללא צו נוסף.

ב. החל מיום 10/6/18 יוכל המשיב לצאת ל"חלון אוורור" יומי בן שעה וחצי, ואולם זאת רק בכפוף לכך שיציג משמורן ראוי שייבדק ויימצא מתאים ללוותו.

ג. יופקד סך של 5000 ₪ - תנאי לשחרור.

ד. תיחתם ערבות צד ג' 6000 ₪ על ידי כל אחת מהערבות: הגב' הייב אמאל ת.ז 031482367 והגב' הייב נימרה ת.ז 050023381 להבטחת קיום תנאי השחרור.

הערבות פטורות מהצגת תלוש משכורת.

ה. ערבות עצמית 6000 ₪.

ו. נאסר על המשיב ליצור קשר ישיר או עקיף, טלפוני או אחר עם מי מהמעורבים בפרשה ובין היתר שוטרי תחנת ירדן.

ניתנה והודעה היום י"ח אייר תשע"ח, 03/05/2018 במעמד הנוכחים.